

Συντριβάνι, ο ήχος του νερού (Ελένη Στούμπου-Κατσαμούρη, Αρχαιολόγος, Σκηνοθέτρια)

[/ Πεμπτούσια](#)

Το Συντριβάνι, μνημείο αναφοράς για τη Θεσσαλονίκη, χτίστηκε το 1889, μετά την κατεδάφιση του ανατολικού τείχους, στο χώρο που βρίσκονταν η Κασσανδρεωτική πύλη. Ήταν δώρο του σουλτάνου Αβδούλ Χαμήτ προς τους Θεσσαλονικείς κι εντασσόταν, μαζί με άλλα έργα, σε μια προσπάθεια «εξωραϊσμού» της πόλης.

Έργο επιβλητικό, από λευκό μάρμαρο, με στοιχεία ύστερου μπαρόκ, δεν είχε μόνο διακοσμητικό χαρακτήρα, αλλά και πρακτικό: πρόσφερε πολύτιμο νερό για τους διαβάτες και τα ζώα. Τη δεκαετία του '50 το Συντριβάνι που είχε στο μεταξύ στερέψει, απομακρύνθηκε στη διάρκεια έργων στην περιοχή. Αναστηλώθηκε με βάση το αυθεντικό σωζόμενο υλικό το 1977 από το Δήμο Θεσσαλονίκης. Η ιστορία του ταυτίζεται με την ιστορία του νερού στην Θεσσαλονίκη, αλλά και ως σημείο κομβικό και αναγνωρίσιμο από όλους, με τη νεώτερη ιστορία της πόλης.

Η ταινία «Συντριβάνι, ο ήχος του νερού», που μπορείτε εδώ να δείτε ένα μέρος της, ήταν η συμμετοχή του Αρχαιολογικού Ινστιτούτου Μακεδονικών και Θρακικών Σπουδών στην εκδήλωση «Περιβάλλον και Πολιτισμός. Φωνές νερού μυριάδες» του Υπουργείου Πολιτισμού το 2010. Επιλέχθηκε από την Κεντρική Υπηρεσία ως «παράδειγμα καλής πρακτικής» και την επόμενη χρονιά προβλήθηκε σε πολλά μουσεία και αρχαιολογικούς χώρους στη διάρκεια του ίδιου εορτασμού.

Σενάριο-σκηνοθεσία: Ελένη Στούμπου-Κατσαμούρη, αρχαιολόγος-σκηνοθέτρια
Οργάνωση παραγωγής: Βασιλική Μισαηλίδου-Δεσποτίδου, αρχαιολόγος, αν.
Προϊσταμένη Α.Ι.Μ.Θ.Σ.
Παραγωγή: Α.Ι.Μ.Θ.Σ., 2010

%video%